

mærket Evne til altid at skribe højt for at skaffe sig Beskyttere. Jeg skal f. Eks. nævne en Mand som Tietgen, som alene var Anledning til, at Nyborg, der tidligere havde to Englandslinier, nu slet ikke har nogen, idet de ere gaaede til Odense. Kort sagt, Nyborg er atter og atter bleven beskaaren. De private Kaserneejere, som have bygget Etablissementerne til at huse vore Folk, have samme Krav paa moralsk Støtte fra dette Ting, fra Forsvarsministeren og fra Krigsbestyrelsen, som Odense har. Hvis disse Folk nu skulle ruineres, hvortil kommer alle de Ulemper, som følge med, at Garnisonen skal tages bort fra Nyborg, vil det medføre, at foruden de 41 tomme Lejligheder, jeg tidligere nævned, vil der yderligere blive 150 Lejligheder ledige, og det vil være et Stød, som Nyborg ikke i nogen overskuelig Fremtid vil kunne overvinde.

Hvorledes ere Forholdene i Odense? Her ere Forholdene omvendt. Den ligger som Smørhullet i et Grødfad, den ligger saaledes, at den har trukket alt til sig. Hvor ende Jernbanerne? Hvorhen komme Englandsdamperne? Alting er trukket til Odense. Og det Liv, der saaledes skabes, potenserer, giver Muligheder for en yderligere Udvikling af Byen. Det er med en By som med en Butiksforretning. Naar den først er saa stor, at den kan byde et større Udvalg og Omsætning, er den i særlig Grad konkurrencedygtig. Er der først nogen Virksomhed, skaber det altid mere. Derfor vil det være saaledes med Odense, at selv om den i dette Øjeblik skulde faa sine Kaserneetablissementer staaende ledige, vil det kun vare kort Tid, før den har faaet en anden Anvendelse derfor. I hvert Fald er Tabet mindre for Odense end for de private Kaserneejere i Nyborg. Dertil kommer, at Odense paa anden Maade har været i Stand til at faa alt muligt skrabet til sig, Administration, Latinskole, Arkiv. Tænk, hvilket Aktiv der ligger i saadant noget som Markederne, hvad der samles sammen i Odense af den Grund. Hvorledes man end vender og drejer Spørgsmaalet, vil det være en Bagatel for Odense at miste sin Garnison, medens det for Nyborg er et Livsspørgsmaal.

Jeg kunde fristes til, førend jeg ender min Omtale af dette Spørgsmaal, at bede det høje Tings Medlemmer at se paa Odense. Det er en Skrigets By, den har altid forstaaet at skribe højt, naar den ikke kunde faa nok. Den er Detaillismens By. Sammenlign Odense med Aarhus. I Aarhus er der Virksomheder, der skabe Vær-

dier for Landet. I Odense er der kun eller i alt Fald overvejende Virksomheder, der leve af at tage fra andre Byer, f. Eks. fra Nyborg. Jeg kan illustrere dette ved at pege paa Odense-Kanalen. Den er typisk for, hvad der gaar for sig indenfor Odense, idet den ikke paa nogen Maade har skabt mere Værdi for Landet, end der var i Forvejen. Den har ikke haft nogen som helst anden Opgave end at skaffe over paa sin Haand, hvad de andre havde. Der er Havnebyer nok paa Fyn, som kunne betjene det øvrige Land. Der var ikke Tale om, at den kunde fremskaffe en enkelt Vare billigere. Der var kun Tale om ved Kanalen at trække fra de andre. Ikke destomindre forstod den at gøre dette Kunststykke at faa denne Odense-Kanal pustet op, som om den var noget, der var skabt til Gavn for Landet. Man forstod at faa Statsmagten til at understøtte dette Foretagende, at sætte det hele i Relief, saa at Statsmagten gjorde Reklame for dette Rovforetagende, som Odense-Kanalen kan benævnes. Kort sagt, det, der gaar for sig i denne Sag, er, at man vil have, at der skal tages fra den svage og gives til den stærke. Jeg tror ikke, det falder sammen med, hvad dette høje Ting ønsker, og jeg fortrøster mig til, at det først og sidst ikke falder sammen med, hvad den nuværende højtærede Forsvarsminister vil udføre.

Før jeg forlader Odense, kan jeg maaske endnu pege paa et Forhold, som saa levende illustrerer, hvad der er imellem Odense og de andre Byer paa Fyn. Jeg skal ikke røre ved noget som Markeds-sagen i Odense, der er maaske Repræsentanter, som kende dem, jeg kender dem ikke tilstrækkeligt, men for de indviede er jeg overbevist om, at dette Forhold illustrerer Odenses Forhold til Landboerne. Men jeg skal pege paa Forholdet mellem Odense og de fynske Byer. Det illustreres ved de nylig stedfundne Landstingsvalg. De Herrer ville have set, hvorledes en saa anerkendt dygtig Mand som Hey havde — hvad skal jeg kalde det? jeg vil nødtigt sige noget graverende — nogen Vanskelighed ved at blive valgt. Og hvorfor? Sandelig ikke, fordi der i Fyns Provinsbyer — for at kalde dem saaledes overfor vor store, overmægtige Nabo — i nogen Grad mangler Sympati for Konsul Heys Person. Jeg tror at turde sige: tværtimod. Naar det kneb, var det paa Grund af det Forhold, jeg her har peget paa, Odenses umættelige Graadighed overfor sine Naboer.